

forlangt exorbitante Honorarer, og disse virkelig ere givne, der er jeg ganske enig med ærede Medlemmer i at fordømme dette, og jeg synes, det er rigtigt, at dette trækkes frem og sættes i et stærkt Lys ved Rigsdagens Virksomhed. Det er den eneste Maade, hvorpaa Rigsdagen i Virkeligheden kan ytre baade en Beklagelse og en Bebrejdelse, om jeg saa maa sige, overfor dette.

Dinesen: Jeg gjorde en udtrykkelig Distinktion, da jeg brugte Udtrykket „berige sig paa andre Menneskers Bekostning“, idet jeg kun anvendte denne Ytring for enkelte af de Honorarers Vedkommende, hvorom der var Tale. Jeg har dør gjort en ret væsentlig Forskel i alle de Bemærkninger, jeg er fremkommen med. Jeg skal i øvrigt kun sige, at Uenigheden mellem den højtærede Finansminister og mig er ikke saa stor, som den kunde se ud til, og jeg tror, at Finansministeren i sine sidste Bemærkninger skød noget forbi, naar han ligesom vilde frigøre sig for en Anklage. For jeg har langt fra rejst nogen Anklage mod den højtærede Finansminister, jeg har i Hovedsagen kun tænkt paa dem, som have handlet udenfor, hvad der er foretaget enten af den ene eller den anden Finansminister. Jeg mener, at vi her ikke alene have at gøre med, hvad vi kunne sætte i Forbindelse med den ene eller den anden Minister, men at vi ogsaa have Opfordring til at gøre Bemærkninger ud af Vinduerne, om jeg saa maa sige, til en eller anden Institution eller enkelt Person. Jeg mener, at Bemærkninger kunne fremsættes her, som alene skulle gøre moralsk Virkning, og jeg vil gerne vedgaa, at det har jeg haft til Hensigt i dette Øjeblik.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Konseilspræsident fremsatte angaaende Stormskaden, sige, at der var virkelig en Misforstaaelse til Stede. Jeg har sagt, at vi havde begæret Oplysninger angaaende Stormskadens Virkninger i al Almindelighed, og naturligvis interesserede det os særlig, føjede jeg til, at faa at vide, hvilken Skade der var sket paa Statens Bygninger og Materiel. Det udelukker slet

ikke, at Spørgsmaalet, som den højtærede Konseilspræsident ogsaa meget rigtigt har opfattet, tillige gjaldt den Skade, private have lidt. Vi ville nu paa Grundlag af de indsamlede Oplysninger faa en Forhandling i Finansudvalget, og jeg erklærer, at det ikke ligger udenfor, hvad der er Præcedens for i saadanne Sager, at man i særlige Nødstilfælde kan træde til. Men jeg har kun villet advare imod — og det, tror jeg, er et Udtryk for Finansudvalgets Opfattelse af denne Sag i det hele —, at man skulde vente sig noget meget ekstraordinært og noget, som gik væsentligt ud over tidligere Præcedentia, hvilket jeg heller ikke antager, at den højtærede Regering ønsker.

Der har været ført en længere Debat angaaende Bankkomiteens Honorarer. Jeg skal ikke blande mig deri. Det, som blev nævnt om de to første Maaneder, ligger udenfor det Administrationsomraade, jeg som Minister har haft, ligesom det ligger udenfor den nuværende Finansministers. Jeg vil blot sige nogle Ord om de to Honorarer, jeg er ansvarlig for, nemlig det til Konferensraad Falbe-Hansen og det til Statsgældsdirektør Andersen. Jeg kan ikke, lige saa lidt som den nuværende Finansminister, finde, at der deri ligger noget overdrevent. Det maa erindres, at det var et Honorar, som blev udbetalt „indtil videre“, og Meningen dermed var, at det skulde være — hvis ikke Bankkomiteens Virksomhed strakte sig meget længere end formodet — et Honorar for disse Mænds hele Virksomhed i Bankkomiteen, en Virksomhed, som navnlig i de første Maaneder har været af en overordentlig anstrengende og ansvarsfuld Beskaffenhed, og som ogsaa senere hen paa ingen Maade har været nogen Sinekure. Man kan ikke, naar Forholdet strækker sig over 2—3 Aar, mulig endog længere, sige, at disse Honorarer skulde være eksorbitante.

Sluttelig vil jeg sige til den højtærede Konseilspræsident i Anledning af hans Besvarelse af Spørgsmaalet om Trafikministerens Afgang, at det vilde være en Overdrivelse, hvis jeg brugte den sædvanlige Forespørgervending, at jeg er tilfreds med Svaret og takker den højtærede Minister derfor. For jeg er ikke tilfreds med Svaret, og jeg finder ikke, at han har givet